a Etenī correxit orbē terrę. i. ecclesiā quę locūditate p/fecta assistit indeficiēs: Vñ addit: b Qui nō cōmouebi/tur: et si moueat/nō tñ ex toto cōmouebit: quia nauicula pe/tri et si fluctuet nō tñ sūmerget. Hāc aūt correctionem ⁊ po/stea ꝓfirmationē/ primo incępit facere im primis ecclesię. s. in apostol: quia Harci/vlt. c. ēr/q recūbēti/bus illis vndecim ap/paruit eis iesus ⁊ ex/ꝓbrauit incredulitatē eor ⁊ duriciā cordis: qr his q̄ viderāt eū re/surrexisse a mortuis ñ credideřt. Postea āt i die pentecostes ꝓfir/mauit eos ne oino mo/ueri posset. Ps. Verbo dñi cęli firmati sūt: ⁊ spū oris eī oīs vt eor. Nec tñ qr regnauit p̄dicate: ⁊ qr/ c Iudicabit pplos/ i futuro iudicio: d In ęqtate: bonos sup meritū remunerās: malos citra meritū puniēs. Et i ęqtate. i. sine p/sonarū et munerū ⁊ p̄cū accęptiōe. Prouer. vj. d. Zel⁹ ⁊ fu/ror viri nō pcet i die vīdictę: nec acqescet cuiuscz p̄cib⁹: nec su/scipiet ꝓ redēptiōe dona plūma. Et p hac ęqtate iudicij in q̄ remūerabunt boni: e Lętent cęli. i. apli ⁊ p̄dicatores: q̄ enarrāt glriam dei ⁊ cōpluuit terrā simpliciū. f Et exultet terra. i. sūditi cōpluti ab his cęlis/ q̄ bonū fructū attulerunt dño suo i tpe suo. Luc. xxj. f. His aūt fieri incipiētib⁹ respi/cite ⁊ leuate capita vra/qm̄ appropinquat redēptio vra. Itez qr i hac ęqtate iudicij punient pctores: g Cōmoueatur mare. i. illi q̄ adhuc sūt i amaritudie pcti ⁊ infidelitat cōmo/ueant ad pęnitētiā ⁊ fidē. h Et plenitudo eī/ omēs. s. a mūmo vsqz ad maximū: vt plenitudo gētiū intret in atria dñi. i. ecclia: sm q̄ dr Roma. xj. c. Cęcitas ex pte ꝓtigit in isrl donec plenitudo gētiū intraret. Et sic ipi d mari facti cāpi. s. humiles ex elat: i Gaudebūt cāpi ⁊ oia q̄ in eis sūt. i. oēs frutes eor tā naturę q̄z grę. k Tūc. i. post ꝓuersio/nē: l Exultabūt oia ligna siluarū. i. gētes q̄ erāt olim ligna siluarū infructuosa ⁊ iutilia: nūc aūt p⁹ ꝓuersionē facti sūt ligna dom⁹ dñi: qr p̄cisi sūt ab oleastro/⁊ inserti i bonā oli/uā: sic dicit Roma. xj. c. Esa. xxxv. a. Lętabit deserta/⁊ in/uia: exultabit solitudo/⁊ florebit q̄si liliū. Exultabūt/ dico: n A facie dñi/ vēturi ad iudiciū/ et faciē habet qr hō: Vñ p̄ dic: o Quia venit/ p̄ in carnē ⁊ faciē ostēdet in iudicio. p Qm̄ venit. i. cito veniet: q Iudicare terrā/ viuos scz ⁊ mortuos. Vñ articul⁹ ē fidei: q̄ est ventur⁹ iudicare vi/uos ⁊ mortuos. Cū aūt venerit iudicare/nō impediet execu/tio iudicij: Quia/ r Iudicabit orbē terrę. i. totū mūdū: s In ęqtate/sine ꝓsonar acceptiōe: vt dictū ē. Ęqtas enī est lance libzata iusticię dignissima retributio meritor. De orbe aūt terrarū nō bruta aīalia/⁊ tñ hoies rōne vtētes iudi/cabit: Vñ restringēs exponit qd̄ dixerat/ dicēs: t Et/ ꝓ id est: v Populos. s. iudicabit: x In vitate sua/ q̄ nulli parcet/ vt dictum est.

Doz aliter a Etenī correxit orbē terrę. i. totū mūdū puniuit p diluuiū. b Qui nō cōmouebit. i. cui vlteri⁹ nō dabit tp̄s pę/nitētię vt cōmoueat ⁊ placare possit deū. Sic p̄dicabat apl's Eph. v. b. dicēs: Hoc scitote itelligētes q̄ oīs fornicator aut īmūdus aut auar⁹ qd̄ ē idolor seruit⁹/ non habet hęreditatē i regno dei: nemo vos seducat īanib⁹ ꝓbis: qm̄ ꝓ hoc venit ira dei i filios diffidētię. Et qui iam sic i ira correxit orbez terrę: adhuc c Iudicabit pplos i ęqtate. Vñ: tū ꝓ p̄teritā aīaduersionē: tū ꝓ futurā districtionē timeri debet. Vel sic pōt legi ꝓ ꝓsus iste: a Etenī correxit orbē terrę. Orbis terrę sūt iusti: sic dictū est. s. de ecclia ⁊ apl's. Hi etiā sūt vestl christi. Sap. xviij. d. In veste poderl quā habebat tot⁹ erat orb terrarū: b Qui ñ cōmouebit. Prouer. x. d Just⁹ q̄si fūdamētū sempitnū. Corrigit tñ cū eī⁹ cor regit ver/bo vel ꝓbere. Terrę/ bñ dic: qr i cęlo nihil ē corrigēdū: ⁊ i ędi/ficio terrę lapides volandi sunt ne dissideāt. Illum ergo qui nō cōmouebit/ a se: corrigit dñs flagello. Heb. xij. b. Quē enī diligit dñs castigat: flagellat aūt oēm filiū quem recipit. Eccl. xxx. a. Qui dligit filiū assiduat ei flagella. c Iudi/cabit pplos. i. ꝓfusos affectus ⁊ tumultuātes. Esa. xxv. b. Tumultū alienor humiliabis: d In ęqtate: ꝑ mot⁹ ille/cebrosos ęquā mēsurā tribulatiōis ⁊ amaritudis imittendo. Esa. xxvij. b. In mēsura ꝑ mēsurā cū abiecta fuerit iudicabit eā: medit⁹ ē in spiri/tu suo duro p die est⁹: idcirco sup hoc dimit/tet iniqtas domui ia/cob: ⁊ iste ois fruct⁹ vt auferat pctm̄ eī⁹. De hac autē correctiōe et iudicio siue in p̄terito siue i futuro/ vt dictū ē/ siue etiā in p̄ñti fiat a dño/ lętari debēt bo/ni viri: qr totū ē ad suū ꝓfectū: Vñ addit: e Lętēt cęli ⁊ exultet terra. Cęli: qr alti ⁊ clari/significāt ordinē p̄lator: vt. s. dictū est. Terra: qr stat ⁊ ferar ē: statū claustraliū/ q̄ in voto stabiles ⁊ bonor operū sūt feraces. Ps. Dñi ē terra et plenitudo eī⁹. g Cōmoueat mare ⁊ plenitudo eius. Per mare itelligit stat⁹ mercator: q̄ currūt p maria/⁊ nunqz sine piculo sūt vel corpor vel aiarū. Eccl. xxvj. d. Duę spēs difficiles ⁊ piculose m̄ apparuerī: Difficile exuit negociās a ne/gligētia: ⁊ campo ñ iustificabit a pctis labior. Propt̄ b g cō/mouēt. Sz nō ita agricolę: de qb⁹ itelligit qd̄ sequit: i Gau/debūt cāpi ⁊ oia q̄ in eis sūt. Cāpi enī dicūt agricolę: q̄ colūt cāpos: ⁊ pascunt oēs/ etiā reges: ⁊ tondent oī āno per/talias ⁊ exactiōes. Esa. lxiij. c. Qui eduxit eos q̄si aīal i cam/po descēdēs: Vel enī in campo descēdit ad g̃rēdū sibi cibū. Sap. xix. b. Apparuit cāpus germināt ō ꝓfūdo nimio p quē oīs natio trāsiuit. Iusti gaudēt qñ annūciat eis ō christo. Si/milit ⁊ milites: de qb⁹ intelligi pōt qd̄ sequit: k Tūc exul/tabūt. s. cū eis p̄dicatū fuerit: m Oia ligna siluar. Sil/uę: qr inculte sūt ꝓcerasqz hūt arbores ⁊ feras nutriūt ⁊ solē excludūt: milites sunt q̄ porcos etiā pascūt glāde ⁊ canes ve/natiōe. Ista satl parēt. Hi g exultāt ō ꝓbo dñi: sm q̄ dr Esa. lv. d. Mōtes ⁊ colles cātabūt coram vob laudē: ⁊ oia ligna re/giōis plaudēt mānu. Et ō b lętant/ qr p̄munitū ō aduētu dñi: Vñ dic: n A facie dñi qr venit: qm̄ venit iudicare terrā. Primo venit nūc i cordib⁹ fidelium p gram: tandē veni et iudicare p sniam. Et q̄ b gaudet ō aduentu isto ⁊ illū desi/derat: tūc gaudebit ō illo. Mali ꝓ o ecōtrario tristabunt: Vñ Sap. v. a. Uidētes turbabūt tiore horribili ⁊c. q Iudica/re terrā: merito: qr in terra sunt iudicia atqz lites: nō dicit cę/lū vel infernū: qr ibi nō sūt iudicia neqz lites. r Iudica/bit orbē terrę i ęqtate ⁊ pplos i veritate sua. Per or/bē intelligi pōt laici: p pplos dñi/clerici. Orbis q̄ merito iudi/cabit in ęqtate: qr fec iniqtatē p ęqtate: qr iudiciū p̄uidēt iob laic⁹ dicebat: Job. xxiij. b. Ęqtatē ponat ꝑ me. q. d. non ti/meo eā: qr nō feci iniqtatē. Popul⁹ ꝓ o dei. i. clerus iudicabit i veritate: qr docuit ꝓbo vel exēplo falsitatē. Hiere. x. c. Fal/sum ē qd̄ ꝓflauit. Hiere. v. g. Prophetę ꝓbabāt mēdaciū. i. tpalia. Alia lra hz: Iudicabit orbē in iusticia: nō iuste: sic mlti iudicet. Et pplos i fide sua: nō sm dicta falsor te/stiū/ vel ꝓsilia aduocator: sic moderni iudices faciūt: ⁊ sic ipe credit. i. scit eē faciēdū. Itē in fide. i. sm legē fidei: nō sm statuta ⁊ leges hominū. Malach. ij. b. Lex ꝓitatl fuit in ore eī⁹: ⁊ iniqtas nō est inuēta i labijs eī⁹. Hoc dr ō iudicib⁹ ꝓpli isral: videlicet ō leui: Talis enī fuit quondā leui: et talis modo deberet esse clerus: qui ei successit in officio.

Dominus regnauit ⁊c. Expo. Psalmi. XCVI

Titul⁹. Psalm⁹ ipsi dauid qñ terra eī⁹ restitu/ta ē ei. Sūpt⁹ ē iste titul⁹ de historia q̄ est. ij. Regl. xix. vbi dr: q̄ postqz mortu⁹ ē absalon fili⁹ dauid: restitutū ē ei regnū. Nō tñ ad lram ō illo facto itelligēdū est qd̄ agit in b psalmo: ⁊ mystice de signato. Cōtinuatio sic patet. In p̄cedēti psalmo cępit laudes canere post inuitatoriū: In b aūt psalmo mate/riā magnę laudis ꝓsequit. s. christi resurrectionē: qñ nou⁹ rex trabea carnis se induit/ ⁊ humanitate se coronauit. Iuxta il/lud Cantl. iij. d. Uidete regē salomonē in diademate: q̄ coro/nauit eum mater

a Etenī correxit orbē terrę: q̄ nō cōmouebit: iudicabit po/pulos i ęqtate. Lętēt cęli ⁊ exultet terra: cōmoueat ma/re et plenitudo eius: gaude/bunt campi ⁊ omnia quę in eis sunt. Tūc exultabunt omnia ligna siluarum ꝓ fa/cie domini quia venit: quo/niā venit iudicare terrā. Iu/dicabit orbē terrę in ęqitate: et populos i veritate sua.

Psalm⁹ ipsi dauid quando terra eius restituta est ei.

Alt ante i

Alt quoni

Alt terrar

Alt Iocūdent

Alt moueatur

nauit eũ mater sua in die despõsatiõis illius. Uñ festũ huⁿ coronationis canit noster psaltes in hoc psalmo. Et est sensus tituli: Psalmⁿ iste/est ipsi dauid. i. attribuit christo: Et est agens de hoc quod factum est: qñ restituta est terra/iudęę vel ecclesię vel suę carnis in resurrectiõe. Primo eñ filij sui. s. iudęi abstulerũt ei terram/ crucifigẽtes euz. Sz postea ipso resuscitato/restituta est: quia iudęa credidit. p pte: et ecclesia congregata est: ⁊ caro eius ĩmortalitate ditata est. Intẽtiõe monet ad exultationẽ. Modus. Bipartitus est psalmⁿ. Primo virtutes christi describẽs/oñdit oia ei restituta: ⁊ idolatras arguit. Secũdo ostẽdit quãta post resurrectionẽ sit exultatio: quã nec psecutio inkrũpit. Cõmẽdat g̃ christũ ꝑmo a manifestatiõe regni/cũ dicit:

Al. notũ denk

Al. ꝑrectio
Al. true
Al. ꝑtitio psalmi

a ¶ Domin. s. christus ille qui abiectus fuerat et crucifixus: b ¶ Regnauit/ a ligno. i. rex esse innotuit quando a mortuis resurrexit. Secũdo cõmendat eum: qz lęticia mentis regit regnũ suũ. Unde dicit: c ¶ Exultet terra. i. habitantes in ea: qui st̃ sub tali rege. Eccs. x. d. Beata terra cui⁹ rex nobilis ẽ. Tertio cõmendat eum a dilatatiõe regni/cum dicit: d ¶ Lętenk insulę multę. q. d. nõ tm̃ in terra plana regnat: sed etiã in insulis maris. Ad ipsos em̃ puenit fides ei⁹: vnde ⁊ ipsi exultent sicut ⁊ alij: imo plus q̃ alij: qz talia loca ⁊ habitãtes in eis frequẽtⁿ solẽt hẽre dños tyrãnos ⁊ piratas: Uñ/ lętenk insulę multę: in quib⁹ iste bon⁹ dñs regnauit. Uel/ insulę multę/sunt multę ecclesię. Sicut em̃ insula tundit fluctib⁹: ita ecclesia fluctib⁹ psecutionũ: Nõ tm̃ submergit: sed fluct⁹ venientes frangit p patientiã sanctoꝝ. Quarto cõmẽdat christũ regẽ ab exęcatione inimicoꝝ/cum subiũgit: e ¶ Nubes et caligo in circũitu eius. i. in inimicis ei⁹ q̃ sũt in circũitu rotãtes/⁊ ad ipsum nũq̃ pueniẽtes/est obnubilatio ⁊ exęcatio. Job. j. a. Lux in tenebris lucet: ⁊ tenebrę eã nõ cõprehẽdũt. Postea ostẽdit p q̃ regnat christⁿ in homie. Primo p discretã pęnitentiã: Uñ dicit: f ¶ Justicia. i. pęnitẽtia p quã homo se punit. g ¶ Et iudiciũ. i. discretio: h ¶ Correctio sedis tuę. i. tibi ꝑparant sedẽ: et si q̃d indignũ vel imundũ inueniunt/corrigũt vt eo corde homis regnet. Et mutat psonã/in signũ familiaritatis: sicut. ꝗ. Cum inuocarẽ exaudiuit me deus iusticię meę: in tribulatiõe dilatasti mihi. Secũdũ p qõ regnat ⁊ regnauit ĩ cordib⁹ hominũ est charitas: de qua dicit: i ¶ Ignis. s. charitatis: k ¶ Ante ipsum ꝓcedet. i. faciet ei locũ. De hoc igne/Lucꝰ. xij. f. Ignẽ veni mittere in terrã: et q̃d volo nisi vt accẽdat? Effectus huius ignis est incineratio inimicoꝝ dñi: vt inquãtũ inimici sunt/ad nihilũ rediganꝭ: et sic fiant amici: Uñ sequit: l ¶ Et inflãmabit ĩ circũitu inimicos ei⁹. i. gentiles/q̃ sunt inimici eius/⁊ ĩ circũitu: hi fuerũt inflãmati: ⁊ hoc igne accensi.

Ps. 4.

Moraliter ¶ Moraliter: a ¶ Dñs regnauit. i. vir iustus qui mẽbris ⁊ sensib⁹ atq̃ vitijs dominat: Et ideo/ c ¶ Exultet terra. i. ecclesia. Magnũ em̃ gaudiũ est: qñ vir iustus in ecclesia ꝑmouet in dñm ⁊ rectorẽ. Uñ Prouer. xxix. a. Rex iust⁹ erigit terrã: vir auar⁹ destruit eã. Eccs. x. d. Uę tibi terra cui⁹ rex puer est: ⁊ cui⁹ ꝓncipes mane comedũt: Beata terra cui⁹ rex nobilis est: ⁊ cui⁹ ꝓncipes vescunt tpe suo ad reficiendũ/⁊ nõ ad luxuriã. In quibusdã aũt regnat dñs. s. in illis q̃ ei militãt ⁊ oĩno ei⁹ faciũt volũtatẽ. In alijs aũt regnat diabol⁹ siue peccatũ. Job. xli. d. Ipse est rex sup vniuersos filios supbię. Ro. vj. b. Nõ regnet peccatũ ĩ vro mortali corpe vt obediatis cõcupiscẽtijs ei⁹. Multi iõ mittũt legationẽ post dñm/dicẽtes: Nolumⁿ hũc regnare sup nos: sic dicit Lucꝰ. xix. b. Cõtradicit em̃ regno christi/nõ solũ q̃ obedit ꝓcupiscẽtijs carnis: sz ⁊ q̃ ꝗdicit veritati/vel paci/vel iusticię/vel charitati: qz ipse est hęc. Cum autẽ dñs regnat: ⁊ vbi regnat/exultet: et vere exultat terra: id ẽ boni in q̃b⁹ regnat. Prouer. xxviij. b. In exaltatiõe iustoꝝ multa gloria est: regnãtibus impijs ruinę hominũ. Boni ꝓ o dicunt terra multis ꝓprietatibus: Uid. licet:

Quia
- Sicut terra nũq̃ satiat aqua: sic ipsi sanguĩe christi. Prouer. xxx. c. Terra nũq̃ satiat aqua. Job. xxxix. d. Pulli aquilę lãbunt sanguinẽ.
- Sicut terra ꝑtritiõe fit fęcũda: sic ipsi tribulatiõib⁹: ⁊ p eas a malis herbis purganꝭ. Esa. xxviij. f. Nũquid tota die arabit arãs vt serat? Cũ de⁹ vult seminare terrã bonoꝝ/arat eã tribulatiõib⁹. Esa. vij. d. Oẽs mõtes q̃ in sarculo sariẽt nõ veniet ĩ illis terroꝝ spinarum ⁊ vepriũm.
- Alijs motis stabilis est terra: sic ipsi. Eccs. j. a. Terra in ęternũ stat. Eccs. x. a. Locũ tuũ ne dimiseris. Gal. j. a. Miroꝝ q̃ sic tã cito trãsferimi ꝛc.
- Uñ sustẽtat ędificiũ qñ bona ẽ: sic ipsi. j. Corꝰ. iij. b. Dei ędificatio estꝰ. Eph. ij. d. In q̃ oĩs ędificatio cõstructa crescit in templũ sanctũ in dño.
- In imo cõsistit: sic ipsi in hũilitate. Eccꝰ. x. b. Quid superbis terra ⁊ cinis?
- Terra non innitit alicui: sic nec ipsi. Prouerb. xi. d. Qui cõfidit in diuitijs suis corruet. Augⁿ. Qui labenti innitit cũ ipso labẽte labit. d ¶ Lętenk insulę multę. Boni silr dicunt insulę ꝓpter q̃sdã ꝓprietates. Primo: qz insula dr q̃si ĩ sale posita: Sic boni st̃ positi ĩ sale ⁊ amaritudĩe tribulatiõis. Ps. Trãsferenk mõtes in cor maris. Deut. xxxiij. d. dicit de neptalim: Mare ⁊ meridiem possidebit. Neptalim dilatatio iterp̃tat: ⁊ significat bonos q̃ in charitate dilatãt. Hi possidẽt mare tribulatiõis: ⁊ meridiẽ feruoris ⁊ deuotiõis. Scdo/qz insula resistit fluctib⁹ ⁊ vẽtis: Ita ipsi tẽptatiõib⁹. Osee. ix. c. Ephraĩ vt vidi tyr⁹ erat. Ibi Septuagĩta. Ephraim q̃si scopul⁹ durissim⁹. Job. xxxviij. b. Hic ꝓfringes tumentes fluct⁹ tuos. Tertio/qz ĩsula ex oĩ pte separat a trã. Eccꝰ. xlvij. a. Surrexit nathan ꝓpha: q̃si adeps separat⁹ a carne. Tales ĩsulę st̃ fortes ⁊ difficiles ad capiendũ: ⁊ qñ capiunt cõtinuanꝭ terrę: sic nabuchodonosor ⁊ alexãder ꝓtinuauerũt tyrũ. Quarto/qz insulę suscipiũt naufragãtes. Actꝰ. xxviij. a. Cũ euasissem⁹ cognouim⁹: qz mitylene ĩsula vocabat. Mitylene iterp̃tat generãs castra: hoc est refugiũ bonoꝝ. j. Thessalꝰ. v. c. Cõsolami pusillanimes: patiẽtes estote ad oẽs. Quinto/qz in insulis inuenit aq̃ dulcis ⁊ cibaria recẽtia: sic apud iustos. Esa. xxi. d. Occurrẽtes sitiẽti ferte aquã q̃ hĩtatis trã austri: cũ panib⁹ occurrite fugiẽti. e ¶ Nubes ⁊ caligo ĩ circũitu ei⁹. Per nubẽ q̃ aquã portat ⁊ pluit: significat cõpũctio vel deuotio. iij. Regũ. xviij. g. Ecce nubecula parua ascẽdebat de mari. i. de cordis amaritudine. Per caliginẽ/ꝓturbatio animi. p suis pctis. De his duob⁹ in Ps. Laborauĩ in gemitu meo/ecce caligo: lauabo p singulas noctes lectum meũ lachrymis meis stratũ meũ rigabo/ecce nubes. Hęc duo sũt ĩ circũitu dñi q̃si seruãtia eũ in corde hois/ ne supueniat peccatũ ⁊ expellat eũ de loco suo. Quia ꝓ o in ipso loco. s. in corde hois sp nascit aliquid reprobãdũ: q̃ stati amputari oportet/ ne crescẽs oculos dñi offendat: bene addit: f ¶ Justicia ⁊ iudiciũ correctio sedis ei⁹. s. cordis hois in q̃ de⁹ sedet. Necesse ẽ em̃ vt cũ surgit in corde mala cogitatio/ vel praua cõcupiscẽtia/corrigat p iusticiã: Alioq̃n expellit dñm de illo loco. Esa. xxvi. d. Justiciã nõ fecim⁹ ĩ trã: iõ nõ pierũt hĩtatores ei⁹. Sz qz oẽs iusticię nr̃ę sũt sic pann⁹ mẽstruatę: vt dr̃ Esa. lxiij. b. necesse ẽ vt ipse iusticię corrigant: Uñ supaddit: g ¶ Et iudiciũ/vt. s. dũ tps habem⁹/iusticias nr̃as iudicem⁹: cũ dñs accepit tps ipse iusticias iudicabit. s. illas q̃ nõ fuerit b a nob iudicatę ⁊ discussę. j. Corꝰ. xi. g. Si nosmetipsos dijudicarem⁹/nõ vtiq̃ iudicaremur. i ¶ Ignis añ ipsũ ꝓcedet. i. feruẽtis desiderij ardor ⁊ amor primi. Bern. Oportet vt sancti desiderij ardor ꝓueniat facie ei⁹ ad oẽm aĩaz ad quã ẽ ipse venturⁿ/q̃ psumat rubiginẽ vitioꝝ. Rubiginẽ hãc ꝓsumit desiderũ dei ⁊ amor primi. Uñ Prouer. x. b. Uniuersa delicta opit charitas. Iste q̃/ignis añ ipsũ ꝓcedet: qz vbicũq̃ iste ignis accẽs⁹ ẽ/dñs venit. Uñ dic Job. xiij. c. Si q̃s diligit me sermones meos seruabit: ⁊ pr̃ me⁹ diliget eũ: ⁊ ad eũ veniem⁹ ꝛc. l ¶ Et inflãmabit/ignis ille: m ¶ In circũitu inimicos ei⁹. i. ad amo-

Boni dicuntur insule ꝓpter q̃ q̃q̃

Ps. 45.

Ps. 6.

Ps. 74.

Allegorice ignis accesi. Tertiũ ē miracula q̃ fecit p se ⁊ p apl'os: Unde sequit:
a Alluxerũt fulgura eius orbi trę. i. miracula vniuerso pplo. Et ex illa miraculoꝝ operatione secuta ē totꝰ mũdi cõmotio: Unde addit: b Vidit ⁊ cõmota est tra. s. ad fidē. Et nõ tm̃ minores: sz ⁊ maiores cõmoti sũt: Unde addit: c Montes. i. magni homines: d Sicut cera fluxerũt a facie dñi. i. a psentia eiꝰ ⁊ a aspectu gratię eiꝰ: et a duritia sua emolliti st: ⁊ liquefacti sic cera: vt signaret sup eos lumē vultꝰ dñi: ⁊ reciperēt i se similitudinē dei. Et cũ maioribꝰ minores: Unde adiũgit: f A facie dñi omis tra. s. fluxit sic cera. Quartũ p quod dñs regnauit in eis fuit pdicatio apl'oꝝ: q̃ duo pdicauerũt pcipue. s. iusticiã vt terrerēt malos: ⁊ bonitatē vt allicerēt oēs. De primo dicit: g Annũciauerũt cęli. i. apli cęlestes conuersatione: h Iusticiã eiꝰ: q̃ districte iudicabit. De secũdo addit: i Et viderũt oculo fidei: k Omes ppli gliaz eiꝰ: quã pparauit bonis bonitas dei. Viderũt dico: qz apli onderũt eã pdicãdo. Vel sic pot legi ꝓius iste: g Annũciauerũt cęli: ad lrãz: iusticiã eiꝰ. i. pris. s. christũ. j. Cor. j. d. Factꝰ est nobis a deo sapientia ⁊ iusticia. Ipsũ annũciauerũt cęli: magis: qz miserũt stellã. Matth. ij. a. Vidimꝰ stellã eius i oriente: ⁊ venimꝰ adorare eũ. Itē cęli miserũt etiã multos angelos ad annũciãdũ eũ. Luc. ij. b. Angelꝰ dñi stetit iuxta pastores ⁊ dixit illis: Ecce euãgelizo vobis gaudiũ magnũ qd erit oi pplo: qz natꝰ ē vobis hodie saluator q̃ est christꝰ dñs in ciuitate dauid. Et. j. Et subito facta est cũ angelo multitudo cęlestis militię laudantiũ deũ ⁊c. l Et viderũt oēs ppli: inuisibilē. Esaię. lij. c. Parauit dñs brachiũ sanctũ suũ in oculis oim gentiũ: ⁊ videbunt oēs fines terrę salutare dei nri. l Gloriã eiꝰ. i. pris. s. christũ filiũ eiꝰ. Prouer. x. a. Gl'ia pris ē filiꝰ sapiēs. Ex ista aũt annũciatione apl'oꝝ siue ipsoꝝ cęloꝝ: ad lrãz: ⁊ fide pplꝰ: secuta est abiectio ⁊ destructio idolatrię: Unde bñ subiũgit: m Cõfũdant. q. d. exquo ita p annũciationē cęloꝝ christꝰ deꝰ innotuit: ergo cõfũdant oēs q̃ adorãt sculptilia: ⁊ q̃ gloriant i simulacris suis. Sculptile appellat qd fit p malleationē: Simulacra aũt fusilia. Adoratores autē eoꝝ cõfusi sunt: qñ p pdicationē apl'oꝝ innotuit vniuersis christũ verũ deum esse: ⁊ idola nihil eē: nec adorari debere: sz illũ solũ quē adorãt angeli: Unde subdit: o Adorate eũ oēs angeli eiꝰ: vt magis ꝓfundãt idolatrę i idolis suis: ⁊ ad deũ adorandũ inuitent. Exo. xx. a. Nõ habebis deꝰ alienos coram me: nõ facies tibi sculptile: neq omnē similitudinē q̃ est i cęlo desup: ⁊ q̃ in terra deorsũ.

Moraliter * rem ꝓuocabit: sm illud Ro. xij. d. et Prouerb. xxv. c. Si esurierit inimicꝰ tuus: ciba illum: ⁊ si sitit: potũ da illi: hoc em̃ faciēs carbones ignis congeres sup caput eiꝰ. Nec solũ ignis amoris vl desiderij p̃cedit ante ipsũ: sed ⁊ fulgur timoris. Unde seq̃: a Alluxerũt fulgura eiꝰ orbi trę. i. cõminationes eiꝰ inotuerũt cordibꝰ trena amãtibꝰ. b Vidit ⁊ cõmota ē tra: ad faciẽdũ dignos fructꝰ pnitẽtię. Ps. Fulgura coruscationē ⁊ dissipabis eos: emitte sagittas tuas ⁊ ꝓturbabis eos. Hiere. xxxj. d. Postq̃ ꝓuertisti me egi pnitẽtiã: ⁊ postq̃ onditisti mihi pcussi femur meũ: cõfusꝰ sũ ⁊ erubui ⁊c. c Montes. i. superbi ⁊ elati. d Sic cera fluxerũt: ad ima hũilitatis descẽdẽtes ⁊ defluẽtes: e A facie dñi. i. a aspectu faciei quã ira plenã ostẽsurus est. Vel etiã a facie hũilitatis quã in primo aduẽtu ondit: Unde dicebat Esa. lxiij. a. Utinã dirũpes cęlos ⁊ descẽderes: a facie tua montes defluerẽt sic exustio ignis tabescerẽt. f A facie dñi omis tra: fluxit. Mirꝰ si tra hũiliat: qñ videt factorẽ cęli ⁊ trę in tra hũiliari vsq ad mortẽ: mortẽ aũt crucis: Phil. ij. a. Bis q̃ dicit: a facie dñi: ꝓter istã duplicẽ faciẽ. s. redẽptionis ⁊ iudicij. In malo pot legi d plati: c Montes. i. plati: d Sic cera: q̃ mel nõ tenet: fluxerũt. i. defluxerũt i. p. fundũ vitioꝝ ⁊ amorẽ trenoꝝ. e A facie dñi: discedẽtes. i. a gra. Et postea ab eadẽ f Facie dñi: defluxit omis tra. i. oēs subditi. Unde q̃ dñs hodie pdit homines: tras: plati: ⁊ clericis impu-

De prelatis

al. †Apparuerũt

a †Alluxerũt fulgura eiꝰ orbi
b terrę: vidit ⁊ cõmota ē terra.
c Montes sicut cera fluxerũt
d a facie dñi: a facie dñi omis
f terra. Annũciauerũt cęli iusticiã eius: ⁊ viderũt omnes
l populi gloriã eius. Confundãt oēs q̃ adorãt sculptilia:
n et qui gloriant in simulacris
o suis. Adorate eũ oēs angeli
p eiꝰ: audiuit et lętata est sion.
q
r Et exultauerunt filię iudę:

al. †tremuit

al. †idola

al. †iocũdã

tãdũ ē. Sz nũqd fuerũt a principio tales clerici ⁊ plati: Nõ: qz g Annũciauerũt: quodã: cęli. i. celestes viri q̃ nihil terrenũ sapiebant: sed cõuersatio eoꝝ erat i cęlis: alti: clari: mũdi. Alti: in vita: clari: in fama: mũdi: in scia: h Iusticiã eiꝰ. i. pniaz q̃ iustificat hoiem: quã annũciauerũt quodã plati sbo parit ⁊ exẽplo. i Et tũc viderũt oēs populi gliã eiꝰ: qz tunc dñs ab oibꝰ glificabat. Vel videt gloriã: qz agẽtes iusticiã quã eis annũciauerũt sãcti: pducti sunt ad eternã gloriã. Sed hodie vbi sũt cęli: Aliquãdo annũciat iusticia: sz vtinã a cęlis. Ps. Pctori aũt dixit deꝰ: q̃re tu enarras iusticias meas ⁊c. Et ideo populi non pducunt ad gloriam: sed magis ad cõfusionem in captiuitatē babylonis. i. inferni. Osee. ix. c. Ephraim educet ad iterfectorẽ filios suos. Unde etiã dicit: m Confundant oēs q̃ adorãt sculptilia: nũc p doctrinã ⁊ exẽplũ platoꝝ. n Et qui gloriant i simulacris suis. Subditi nõ adorãt deũ sic deberẽt: sed potiꝰ adorãt diuites hoies: q̃bus magis cupiũt placere q̃ deo: et magis desiderãt ad illoꝝ q̃ ad dei gliã puenire. Diuites em̃ qñ habẽt diuitias honorant vt imagines auro circũdatę. Nota aũt q dicit duo: sculptilia ⁊ simulacra: q̃ ad duo genera diuitũ referunt. Sũt em̃ q̃dã diuites a cunabulis: q̃ nõ laborãt i diuitijs acq̃rẽdis: Et tales dicunt simulacra vel imagines pictę: q̃ sine labore p additionẽ picturę aureę fiunt diij. Sũt ⁊ alij q̃ primo pauperes fũt: ⁊ p multos labores ⁊ dolores diuitias ꝓgregãt: et sic fiũt diij. i. potẽtes q̃si p sculpturã. Et dicũt sculptilia vt trũcus: q̃ dolat lõgo labore: et tãdẽ supponit auri: Sic sup tales plato vl diuitię. Illi q̃ q̃ relicto dño tales deos adorãt: ⁊ eos felices estimãt: nõ ad gloriã dei pueniũt: Sz dr ò ipsis: Cõfũdãt: ękna pfusione: ⁊ etiã i psenti: oēs q̃ adorãt sculptilia: ⁊ q̃ gliant i simulacris suis. Esa. xlij. c. Cõfũdant cõfusione q̃ pfidũt i sculptili: q̃ dicũt cõflatili: vos diij nri. Clerici habẽt sua simulacra q̃ venerant plus q̃ deũ. s. libros/amicos: Milites/eqs/arma: Mercatores/aurꝰ: Fęmię: ornatũ suũ: Adulatores/diuitẽ patronũ. Sup oēs aũt magis debẽt deũ adorare ⁊ nõ simulacra/q̃ ad hoc specialit sunt deputati. s. clerici/plati ⁊ religiosi: Unde adiũgit: o Adorate eũ oēs angeli eiꝰ. i. clerici/sacerdotes/plati/ ⁊ religiosi. Malach. ij. b. Labia sacerdotis custodiũt scias: ⁊ legẽ requrẽt ex ore eiꝰ: qz angelꝰ dñi exercituũ est. Et Malach. iij. a. Ecce ego mittã angelũ meũ ⁊ pparabit viã ante faciẽ meã. s. pdicatorẽ. Ps. Bndicite dño oēs angeli eiꝰ/potẽtes virtute: faciẽtes verbũ illiꝰ ad audiendã vocẽ sermonũ eiꝰ. Sz nõ oēs adorãt eũ: qz quidã adorãt baal. i. superbi: quidã beelzebub. i. inuidi: alij beelphegor. i. luxuriosi: alij dagon. s. accidiosi: alij mercuriũ. s. cupidi: alij apollinẽ. s. phi. p Audiuit ⁊ lętata ē sion. Secũda pars vbi ostẽdit quãta post resurrectionẽ sit exultatio quã nec psecutio interrũpat. Dicit q̃: Audiuit: sion. i. primitiua ecclia q̃ de iudęis extitit. Audiuit. s. iusticiã quã ei annũciauerũt cęli. i. apli. Audiuit etiã destructionẽ simulacroꝝ ⁊ idolatrię: q Et inde lętata est: ⁊ non solum primitiua ecclia: verũ etiã filia eiꝰ id est ecclia de gentibꝰ: Unde dicit: r Et exultauerũt filię iudę. i. ecclię de gentibꝰ q̃s genuerũt apli/iudę. i. christo q̃ de tribu iuda

Ps. 49.

Ps. 102.

Moraliter: p Audiuit ⁊ lętata ē sion. i. aia sublimis p contemplationẽ/audiuit angeloꝝ cantꝰ ⁊ adoratiõis modũ: sic dr Apocl. iiij. b. q̃ iobes vidit q̃ de throno pcedebãt fulgura et voces ⁊ tonitrua. Et. j. d. Procidebãt viginti q̃tuor seniores qui sedẽtẽ i throno ⁊ adorabãt viuẽtẽ i sęcla sęclorũ. Hęc audit ⁊ videt/sion. i. speculatiua aia. Unde de iobe pcedit qd dicit Apocl. iiij. c. Fui i spũ in dñica die: ⁊ audiui post me vocẽ magnã tanq̃ tubę dicẽtis: Qd vides scribe in libro/ ⁊ mitte septẽ ecclijs. In quo instruit pdicatores: vt sm q̃ dicit Gregoꝰ: in cõtemplatione hauriãt qd alijs p pdicationẽ effundãt. r Et exultauerũt filię iudę. i. aię. cõfitẽtes ⁊ glorificãtes deũ.

Allegorice

Moraliter

* Et est hoc thema

Allegorice c. * tribu Iuda Fm carnē natus est. Christ⁹ em̄ accepit vxorē. i. carnē de tribu iuda. Et quare exultauerūt: Prima causa est, pfunditas iudicioꝝ dei: Vñ dicit: a ¶ Propt̄ iudicia tua dñe: quę licz qñcz occulta: tñ semp iusta sunt. Per hęc iudicia excę-
Ro. 11. c. cauit iudęos: vt plenitudo gentiū intraret. Secūda causa est altitudo dei. Quilibet em̄ lętat de altitudine domini sui: Vñ dicit:
Al. tes b ¶ Qm̄ tu dñs altissim⁹ sup oēm terrā. i. sup totū mundū: z non solum sup mundum: immo sup idola
Al. malignū gentium: Unde dicit:
Al. seruorū d ¶ Nimis exaltat⁹ es sup oēs deos.

a ꝓpter iudicia tua dñe. Qm̄ b tū dñs altissim⁹ sup oēm ter-
d rā: nimis exaltat⁹ es sup oēs
e deos. Qui diligitis dñm odi-
f te: maluz: custodit dñs aias
g sctoꝝ suoꝝ: de manu pecca-
h torīs liberabit eos. Lux orta
i est iusto: et rectis corde lęti-
k cia. Lętamini iusti i dōmio:
l z m ꝓfitemini memorię sanctificationis eius.

¶ Psalmus dauid.

Ps. 85. Ps. Mō est similis tui i dijs dñe. Ostēso igit qualis z quāt⁹ sit rex iste: inuitat ad amorē illi⁹ vt diligat puro corde: Vñ dicit:
e ¶ Qui diligitis dñm odite malū: Alit em̄ nō eēt purū cor: nisi odio haberet malū. Et pōt legi: Malū. i. diabolū: Vel malū. i. vitiū qōcūcz. Et ostēdit qualit diligēd⁹ ē: videlicet: Primo: qz custodit aias: Unde dicit: f ¶ Custodit dñs aias sāctorū suoꝝ. Scdo: qz suos liberat z eripit de manu mali: Vñ dic: g ¶ De manu pctōris. i. de potestate diaboli: liberabit vel uit eos. Osee. xiij. d. De manu mortis libera eos: de morte redimā eos: videlicet p mortē meā. Tertio qz illumiat: Unde dicit: h ¶ Lux orta est iusto. i. lux fidei. Vel Lux. i. ipse christ⁹: qui est lux vera q̄ illumiat oēm hoiez venientē i hūc mūdū: Job. j. a. Hic nat⁹ est iusto: cui ei⁹ natiuitas placet. Vel specialit simeoni: q dic: Luc. ij. e. Nūc dimittis seruū tuū dñe zc. Quia viderūt oculi zc. Qō pasti zc. Propt̄ hoc in natiuitate canit: Lux fulgebit. i ¶ Et rectis corde lęticia. i. ꝓbis z sanctis patrib⁹: q quāto ardēt⁹ eius aduentū desiderabāt: tanto lęt⁹ eū suscęperūt. Et qz lęticia finis ē z cōsūmatio oīs boni: ideo inuitat ad illā dicens: k ¶ Lętamini i dño. i. i luce orta: z exultate o vos iusti: quorū desiderio dat⁹ est domin⁹. Et qz lęticia sequit laus: z hñficiū debet sequi gratiarūactio: ideo hñ addit: m ¶ Et cōfitemi laudādo z grās agēdo: n ¶ Memorię sanctificatiōis ei⁹. i.
Ps. 8. qz memor fuit sāctificare nos i sanguīe suo. Ps. Quid ē hō q memor es ei⁹: aut filij⁹ hoīs qz visitas eū. In ifirmitate pcti z i carcere iferni visitauit dñs hoīem p sanguinē suū: eū a peccato redimēdo p eundē: z eum de carcere extrahēdo. Zach. ix. c. Tu quoqz i sanguīe testamēti tui emisisti vinctos tuos de lacu in quo nō est aqua.

Doxaliter * Et est hoc thema ad moniales q̄ sūt filię iudę. i. ꝓfessiōis z glorificatiōis: qz peccata cōfitebunt/ z laudes cantādo z vitia supando/ deū debēt glificare. Dañ. xiij. g. At nō filia iuda sustinuit iniquitatē vestrā. Et loquit ibi sacerdotib⁹ q susanne laudabilē castitatē denigrare z corrūpere voluerunt. Qui adhuc plures habēt successores: q sāctimoniales sollicitare nō timēt. Itē sunt filię iudę: qz habitāt i hierl'm. i. in visiōe pacis. s. in religiōe. Et sūt nobiles de regia ꝓgenie: sic beata ꝗgo. Iste filię iudę debēt exultare: a ¶ Propt̄ iudicia tua dñe. s. ꝓpt̄ iudicia z correctiōes capti: et ꝓpter quascūcz tribulatiōes/ non ꝓpter ꝓspera mūdi: qz. j. Pet. iiij. d. Tempus est vt incipiat iudiciū a domo dñi. i. correctio z afflictio. In his exultāt vere filię iudę: nō i cōuiuijs: sic filię iob: q̄ pierūt cū fratrib⁹ in cōuiuijs. Job. j. d. Et. ij. Regl. j. d. Ne lętēt filię philistijm: ne exultēt filię incircūcisoꝝ. i. imitatores philistijm in potādo: z incircūcisoꝝ i luxuriādo: qz hoc sequit illud. Vñ philistijm intpretat potiōe cadētes: z duplex ruina. Eccli. xxvj. b. Mulier ebriosa ira magna z cōtumelia: z turpitudo illi⁹ nō teget. Ꝗdo etiā lętari z exultare debēt sanctimoniales/ qm̄ hñ sunt maritatę: b ¶ Qm̄ tu dñs altissim⁹/ q es marit⁹ eaꝝ. ij. Cor. xi. a. Desponsi em̄ vos vni viro virginē castam exhibere christo. c ¶ Sup omnē trā. Null⁹ rex terren⁹ regnat sup omnē trā: Sed iste regnat sup terrā viuentiū/ morientiū/ z mortuoꝝ. i. in cęlo/ in mūdo/ in inferno. Et ne parum videat esse q sup terrā/ addit: q sup oēs deos/ dicens: d ¶ Nimis exaltat⁹ es sup oīs deos. i. sup oīs angelos z sanctos. Ps. Ego dixi dij estis: z filij excelsi oēs. Vel deos. i. iudices. Exo. xxij. b. Ad deos vtriusqz causa pueniet. Et dic/ nimis. i. incōparabilit: qz nulla pōt esse cōpatio hoīis vel angeli ad deū. Ideo frustra laborāt socij luciferi. i. ambitiosi/ qui dicūt illud: Esa. xiiij. d. Similis ero altissimo. Ps. Non est tibi similis in dijs dñe. Non aūt tñ moniales sunt spōsę christi: sed z oēs fideles aię: quę quāto maiori dño sūt despōsatę: tanto sollicit⁹ cauere necesse ē ne aliqd i eis sit qd illi⁹ oculos offendat. Vñ subiūgit generaliter ad oēs loquēs: e ¶ Qui diligitis dñm odite malū. s. peccatū z mūdū: de q. j. Job. v. d. Tot⁹ mūdus in maligno posit⁹ ē. Propt̄ h iacob⁹ vocat amicos mūdi adulteros: qz ab amore spōsi christi recedētes/ amori mūdi adhęserūt. Jaco. iiij. a. Adulteri: nescitis qz amicitia hui⁹ mūdi inimica est deo: Quicūcz q̄ voluerit amic⁹ esse hui⁹ sęculi/ inimicus dei cōstituit. Amos. v. d. Odite malū z diligite bonū: et cōstituite i porta iudiciū. i. cogitate q ꝓpe ē ante ianuā. Jaco. v. b. Ecce iudex ad ianuā assistit. Mō est aūt ita ꝓcax mulier q̄ in oculis mariti adulteriū cōmitteret: Sed multi cōmittunt adulteriū cū mundo/ cū peccato/ cū diabolo in oculis cęlestis spōsi: q q̄si celotyp⁹ sp hz oculos sup spōsas suas/ z castas custodit ne eis vis inferat: adulteras aūt abominat q̄ se in oculis ei⁹ pstituūt: Vñ sequit: f ¶ Custodit dñs aias sanctorū suoꝝ. q. d. nulla vis poterit eis inferri. Licet em̄ corpa qñcz trahāt violent ad supplicia: nūcz tñ pmittit de⁹ vt aia violent trahat ad peccata. Vñ dñs corp⁹ iob z substātiā ei⁹ exposuit aduersario: animā ꝗo seruauit/ dicēs/ Job. ij. b. Ecce i manu tua ē: verūtñ aiaz illi⁹ serua. Job. ix. c. Terra data ē in man⁹ impij. s. caro: non anima sanctorū. Sap. iij. a. Justoꝝ aię in manu dei sūt. g ¶ De manu pctōris liberabit eos. Hic ꝓbat q custodit eos: z quō liberat. Ecce/ h ¶ Lux orta ē iusto. s. lux grę quā infūdit de⁹ i corda hoīm q̄ ipsos illumiat: z ofūdit eis peccati vilitatē z dei bonitatē. Malach. iiij. a. Vobis timentibus deū orietur sol iusticię. i. grā illuminās z ostēdens viā iusticię: z sanitas in pēnis ei⁹. q. d. illa grā nō solū illuminat: sed z sanat z eleuat ad supna. Itē/ Lux/ verbi dei: q̄ multū valet ad cauēdū pctm̄. Ps. Lucerna pedib⁹ meis ꝗbū tuū: z lumē semitis meis. Vñ: iuraui z statui custodire iudicia iusticię tuę. Itē/ Lux. i. exēpla sctōꝝ. Matth. v. b. Vos est lux hui⁹ mūdi. Et post: Sic luceat lux vra coā hoīb⁹ vt videāt opa vra bona zc. Phil. ij. b. Lucetis sic lumiaria in mūdo. Hęc q̄ lux dirigit hoīem in via iusticię: et cor ei⁹ erigit ad supna. Si aūt cor erigit ad supna/ vbi ē gaudiū ęknū z inęstimabile: impossibile est q̄n aliquā guttā hauriat: Unde addit: i ¶ Et rectis corde lęticia. i. eis q̄ habēt cor rectū: z ad supna erectū. Ps. Lętat⁹ sū in his q̄ dicta sūt mihi: i domū dñi ibim⁹. Propter hoc q̄: k ¶ Lętami/ nō pctōres z maligni z amatores mūdi: quib⁹ magis plorat⁹ indicit: Jaco. v. a. Agite nūc diuites plorate z vlulate i miserijs vris q̄ aduenient vobis. Sed/ Lętami iusti/ nō in mūdo: sed l ¶ In dño. Ps. Aia mea exultabit in dño: z delectabit sup salutari suo. Nec vob iusticiā vestrā ascribat: hz ipsi q̄ vos iustificauit. Hoc ē: m ¶ Et cōfitemi/ cōfessiōe laudis: n ¶ Memorię sanctificatiōis ei⁹. i. memorantes q̄ cum essetis pctōres/ sanctos z iustos vos fecit. Ro. iij. d. Oīs em̄ peccauerūt z egēt gloria dei: iustificati gratis p gratiā ipsi⁹ p redēptionē q̄ est i christo iesu: Cui laus/ honor z gloria in sęcula sęculoꝝ: Amē.

Ps. 81.
Ps. 85.
Al. teruet eas
Al. † iocūditas
Al. † iocūdami
Al. † sāctitatis
Ps. 121.
Ps. 118.
Ps. 54.

c Cantate zc. Titul⁹. Ps dauid/ Expo. Ps. XCVII. uid. Titulus patet. In pcedēti psalmo egit ꝓpha de pmo aduētu: Hic agit de vtroqz. s. de pmo z secūdo. Intētiōe monet ad laudē dei: z b ꝓpt̄ gratiā quā largit⁹ est in pmo aduentu: et ꝓpter gloriā quā in secūdo largiet. Hod⁹. Bigtit⁹ ē ps. Primo intentionē suā apit ꝓpha z monet cāta-